

Om zich te beschermen tegen beschuldigingen van oorlogsmisdaden, beweert Israël dat het 'de controle kwijt is' over soldaten

Israëls bewering dat het de controle over militaire eenheden in Gaza heeft verloren, is een poging om juridische dekking te krijgen voor de oorlogsmisdaden van zijn troepen en maskeert een veel dieper liggende kwestie van systematische straffeloosheid binnen het bezettingsleger.

juni 1, 2024

Foto Credit: Thecradle.co

Enkele maanden nadat commentatoren in de media begonnen met het voorspellen van een "[strategische nederlaag](#)" voor de Israëlische strijdkrachten in Gaza, beweert de Israëlische legerleiding dat het de controle heeft verloren over verschillende eenheden in hun strijdkrachten, schrijft [Robert Inlakesh](#).

Het argument lijkt bezettingssoldaten tot zondebok te maken om hun superieuren een plausibele ontkenning te geven en hen te distantiëren

van beschuldigingen van oorlogsmisdaden. De enorme hoeveelheid bewijsmateriaal over deze vermeende 'Israëlische schurkenstaat' zou kunnen leiden tot een vernietigende aanklacht tegen de militaire leiding van Tel Aviv.

Ondanks de recente oproep van het Internationaal Gerechtshof (ICJ) aan Israël om zijn militaire operatie in Rafah, de meest zuidelijke stad van Gaza, te staken, blijft de Israëlische premier Benjamin Netanyahu vastberaden in zijn gelofte om binnen te vallen, zelfs nu hij persoonlijk wordt geconfronteerd met een [arrestatiebevel](#) van het Internationaal Strafhof (ICC). Tel Aviv bevindt zich in een hachelijke positie door interne verdeeldheid en druk om te voldoen aan het bevel van het Internationaal Gerechtshof.

'Losgeslagen eenheden' in het bezettingsleger

De Hebreeuwse krant [Haaretz](#) liet afgelopen weekend een narratieve bom vallen toen het beweerde dat de "Generale Staf van het Israëlische leger maanden geleden de controle over de eenheden verloor, vooral over de reserve-eenheden". Het artikel probeert een situatie te schetsen waarin stafchef Herzi Halevi net "wakker is geworden" voor de realiteit van vermeende malafide elementen die onder zijn toezicht opereren, waarbij deze "ongecontroleerde eenheden" de misdaden plegen die het ICJ tegen Israël aanvoert.

Tijdens de oorlog in Gaza hebben Israëlische soldaten bewijs gepubliceerd van zichzelf terwijl ze misdaden begingen, genocidale bedoelingen toonden en perverse handelingen uitvoerden terwijl ze opereerden binnen het belegerde kustgebied.

Deze belastende videoclips, voornamelijk gepubliceerd op TikTok en Instagram en ook binnen Telegram-groepen die het doden van Palestijnse burgers verheerlijken, hebben veel slechte pers getrokken. Het lijkt erop dat het Israëlische leiderschap nu de "paar rotte appels"

strategie gebruikt om hun militaire hoge functionarissen vrij te pl

van verantwoordelijkheid.

Het zal niet gemakkelijk zijn. Sommige van deze sociale mediagroepen worden geleid door bezettingsfunctionarissen. Bovendien heeft het Israëliëse militaire establishment [toegegeven](#) accounts op Telegram te beheren die snuff films laten zien als onderdeel van een psychologische oorlogsvoering operatie onder de "Operations Directorate's Influencing Department."

Welke eenheden zijn op hol geslagen?

Tot nu toe is er nog geen officiële lijst van de eenheden die naar verluidt 'malafide' zijn geworden. Haaretz schrijver Amos Harel stelt voor dat deze troepen simpelweg kunnen worden geïdentificeerd door degenen die belastende video's van zichzelf hebben gepost.

Israëls oorlog, Netanyahu's gok

Neem het geval van Yair Ben David, een commandant van het 2908e Bataljon, die in het Zuid-Afrikaanse ICJ [werd genoemd](#) voor het uiten van genocidale bedoelingen. Hij pochte over de vernietiging die zijn troepen hadden aangericht in Beit Hanoun, Noord-Gaza, refereerde aan een bijbels verhaal waar alle mannelijke inwoners werden afgeslacht en [verklaarde](#): "heel Gaza moet op Beit Hanoun lijken."

Ondanks dat deze uitspraak werd gedaan in een [video](#) die in december 2023 op sociale media werd gepubliceerd, is er geen actie ondernomen door de militaire leiding van Israël om zijn eenheid in toom te houden.

Een ander Haaretz-artikel dat eind januari werd gepubliceerd, getiteld '[Het Israëliëse leger moet optreden voordat sommige van zijn soldaten veranderen in wetteloze bendes](#)', verwees naar de opmerking van Ben David en merkte op dat "90 commandanten van reservistenbataljons een

petitie indienden bij de stafchef van de IDF om niet te stoppen in Libanon en de Westelijke Jordaanoever tot de overwinning.”

David Bar Kalifa, commandant van Divisie 36, de grootste reguliere divisie in het Israëliëse leger, werd ook geciteerd in het artikel voor zijn bevelen tot “wraak” tegen de Palestijnse bevolking. Tel Aviv heeft echter geen actie ondernomen om de divisie structureel te veranderen of te hervormen. In plaats daarvan werd de divisie later [overgeplaatst naar de Libanese grens](#), ondanks dat het hoofd van Israëls Zuidelijke Commando, Yaron Finkelman, ervoor pleitte om te verhuizen naar centraal Gaza.

Aviad Yisraeli, een officier in het [6261e Bataljon van de 261e Brigade](#), postte openlijk op sociale media over zijn intentie om “[ervoor te zorgen dat er niemand meer over is](#)” voordat hij deelnam aan de invasie van Khan Yunis in december. Yisraeli, die in een illegale kolonisten buitenpost woont in de buurt van Bethlehem op de bezette Westelijke Jordaanoever, werd niet gedisciplineerd door zijn superieuren en werd onlangs ingezet in Rafah.

Op 6 mei, toen Israëliëse troepen de [grensovergang bij Rafah in beslag namen](#), filmde soldaten zichzelf toen ze de grensovergang vernielden en schonden en plaatsten de beelden op social media. Deze soldaten behoorden tot de 401e Brigade van de 162e Divisie, terwijl de Givati Brigade andere gebieden ten oosten van Rafah innam.

De inbeslagname van de grensovergang bij Rafah was misschien wel een van de meest gevoelige militaire offensieven van de Israëliërs tijdens de hele oorlog, omdat hun toegang tot wat bekend staat als de ‘Philadelphi-corridor’ technisch gezien in strijd was met de Camp David-overeenkomst met Egypte uit 1979. De inzet van de 401e Brigade, die bekend staat om haar ondergeschiktheid, weerspiegelt een dieper liggende kwestie binnen het Israëliëse opperbevel.

De VS en het VK sturen aan op totale oorlog op alle fronten

De Israëlische militaire woordvoerder Daniel Hagari dringt er al maanden bij de soldaten op aan om [dergelijke acties niet te filmen](#), wat een duidelijke aanwijzing is dat de legerleiding al lang op de hoogte is van hun acties. Tot nu toe zijn er geen disciplinaire maatregelen genomen – de meest proactieve maatregel van de autoriteiten was het aankondigen van politieonderzoeken naar het online plaatsen van de beelden. En deze onderzoeken naar de duizenden video's, foto's en posts van soldaten hebben geen vervolg gekregen.

Chaos beheersen

Als het Israëlische leiderschap echt de controle over hele eenheden in hun leger kwijt is, waarom zouden zulke eenheden dan weer worden ingezet in gevoelige gebieden als de Westelijke Jordaanoever, de Gazastrook en langs de Libanese grens?

Dergelijke roekeloze beslissingen, waarbij soldaten betrokken zijn die ervan verdacht worden orders niet op te volgen en wier video's in het ICJ worden gebruikt als bewijs van genocidale bedoelingen, zijn een belangrijke aanklacht tegen het Israëlische opperbevel.

In januari [stond](#) in een rapport van de Hebreeuwse 'Kan Reshet Bet' radio:

“Reservistenstrijders die werden opgeroepen voor de training voorafgaand aan de oprichting van de Hashomer Brigade ... hebben ernstige kritiek geuit op de ernstige tekortkomingen in de uitrusting, de professionaliteit, het gebrek aan mankracht en vooral op het feit dat ze midden in de training te horen kregen dat ze de Gazastrook binnengingen zonder de vereiste training te hebben gevolgd.”

Dergelijke berichten zijn niet ongevoel in de Israëliische media e Dutch

weerspiegelen de staat van de besluitvorming van de militaire leiding. In combinatie met de vele verklaringen van genocidale bedoelingen, zoals [gedocumenteerd](#) door de Palestijnse rechtenorganisatie Al-Haq, van zowel de militaire als de politieke leiding, schetst dit een beeld van gecontroleerde chaos.

Het Zuid-Afrikaanse juridische team bij het ICJ [koppelde](#) Netanyahu's beroep op het Bijbelse verhaal van Amalek aan Israëliische soldaten en interpreteerde dit als een oproep tot massamoord op Palestijnse burgers. Mogelijke oorlogsmisdaden die worden gemotiveerd door dergelijke retoriek kunnen niet worden geïsoleerd tot individuen wanneer beslissingen van de militaire leiding dergelijk gedrag mogelijk maken.

Als de Israëliische legerleiding zich niet bewust is van radicale en ongecontroleerde elementen binnen hun leger, hoe verklaart ze dan de vorming van de eenheid '[Desert Frontier](#)', waarin extremistische kolonisten van de 'Hilltop Youth' zijn opgenomen? Deze radicale groep kolonisten-vigilantes werd eerder door de Israëliische media als terroristen beschreven omdat ze Israëliische soldaten en Palestijnse burgers aanvielen.

Waarom belachelijke officiële propaganda nog steeds werkt

Een omgeving van straffeloosheid

Dit probleem van roekeloos gedrag van soldaten begon niet in 2023; het komt voort uit het feit dat Israëliische troepen opereren in een omgeving van volledige straffeloosheid. Tijdens de oorlog van 2008/9 in Gaza was de ergste straf die werd uitgedeeld aan een Israëliische soldaat die een misdaad beging het [stelen van een creditcard](#) – niet voor het doden, martelen, mishandelen van Palestijnen of het verwoesten van hun huizen, bedrijven en land.

Of voor het gebruiken van Palestijnen als menselijk schild – een Dutch
 die Tel Aviv toeschrijft aan Hamas, maar die haar troepen dagelijks
 begaan. Volgens [B'Tselem](#) kregen twee soldaten die betrokken waren bij
 het gebruik van een negenjarige jongen als menselijk schild een
 voorwaardelijke straf van drie maanden en werden ze twee jaar na het
 incident gedegradeerd van stafsergeant tot soldaat. Geen van hun
 bevelhebbers werd berecht.

“De twee soldaten in kwestie hadden een negenjarige jongen onder
 bedreiging van een vuurwapen opdracht gegeven om een tas te
 openen waarvan ze vermoedden dat er een boobytrap in zat. Ondanks
 de ernst van hun gedrag – een jong kind in gevaar brengen – kregen
 de twee een voorwaardelijke straf van drie maanden en werden ze
 gedegradeerd van sergeant tot soldaat, ongeveer twee jaar nadat het
 incident had plaatsgevonden. Geen van hun bevelhebbers werd
 berecht.”

Sindsdien is het gedrag van de troepen alleen maar verslechterd.
 Ondanks het feit dat er zoveel meer gedocumenteerde gevallen zijn van
 Israëlische soldaten die Palestijnse burgers – vaak kinderen – inzetten
 als menselijk schild, was dit het laatste geval dat door het Israëlische
 rechtssysteem werd bestraft.

Het argument dat de Israëlische militaire leiding nu pas wakker wordt
 met de realiteit van het wangedrag van hun soldaten dient om een
 plausibele ontkenning te creëren. Het is geen toeval dat extremistische
 ideologen de macht hebben gekregen in het Israëlische leger en dat
 slecht gedisciplineerde soldaten, aangemoedigd door de genocidale
 retoriek van hun leiders, carte blanche krijgen om misdaden te plegen
 tegen Palestijnen.

Miljoenen stromen vanuit Israëlische lobby's om een kwart van de Britse parlementsleden om te kopen: rapport

05/06/2024

artikelen

🗨️ 8

In een exclusief rapport onthult Declassified de uitgebreide lijst van Britse parlementsleden die financiële bijdragen hebben ontvangen van pro-'Israël'-lobbyisten.

Ongeveer 180 van de 650 parlementsleden in het laatste parlement van Groot-Brittannië ontvingen gedurende hun politieke carrière financiering van pro-Israëlische lobbygroepen of individuen, zo maakte *Declassified UK* woensdag bekend, [meldt Al Mayadeen](#).

Deze groep bestaat uit 130 conservatieve parlementsleden, 41 Labour-parlementsleden en drie liberaal-democraten.

Daarnaast staan ook drie leden van de DUP, twee onafhankelijken en het enige parlements lid van Reform op de lijst.

De totale donaties van pro-Israëlische groepen, individuen en Israëlische instellingen bedragen meer dan een miljoen pond.

Gezamenlijk ondernamen deze politici meer dan 240 gefinancierde reizen naar 'Israël', die meer dan een half miljoen pond kostten.

Sommige van deze reizen omvatten bezoeken aan de bezette Palestijnse gebieden, en enkele werden mede gesponsord door organisaties die niet verbonden waren met de Israëlische lobby.

Opvallend is dat 15 parlementsleden financiering accepteerden om naar "Israël" te reizen tijdens de aanhoudende genocide in Gaza.

Huda Ammori, mede-oprichter van het directe actienetwerk Palestine Action, zei zoals geciteerd door *Declassified*: "Het accepteren van financiering van een lobbygroep namens de plegers van genocide zou

iedereen onmiddellijk moeten uitsluiten van het zich kandidaat stellen als parlements lid.

“Om te zien hoe politici naar Israël blijven reizen en zich met de genocidelobby bezighouden, verklaart waarom onze regering het internationale recht blijft tarten door de oorlogsmisdaden van Israël te faciliteren,” voegde Ammori eraan toe.

Het is vermeldenswaard dat de [volledige lijst van parlementsleden](#) beschikbaar is gesteld door *Declassified*, van wie er 47 zich niet herkiesbaar stellen.

Geen enkele parlements lid van de Scottish National Party, Sinn Fein, Plaid Cymru, SDLP, Alba, Greens, Alliance of de Workers Party ontving gastvrijheid of financiering van de lobby, volgens de lijst.

80% van de Tory-parlementsleden is aangesloten bij het CFI

Een van de belangrijkste financiers is de Conservatieve Vrienden van Israël (CFI), een parlementaire fractie die de herkomst van haar financiering niet bekendmaakt.

Ongeveer 80% van de conservatieve parlementsleden is aangesloten bij CFI. De afgelopen tien jaar heeft het land meer buitenlandse reizen voor parlementsleden gesponsord dan welke andere politieke donor in Groot-Brittannië dan ook.

Declassified heeft onlangs ontdekt dat CFI 118 zittende conservatieve parlementsleden 160 keer financieel heeft gesteund voor reizen naar 'Israël', waarbij meer dan £330.000 werd bijgedragen aan deze bezoeken.

Daarnaast onderhoudt de organisatie nauwe banden met Whitehall en organiseert zij privébriefings voor ministers.

Labour Friends of Israel (LFI), een andere parlementaire groep met niet bekendgemaakte financieringsbronnen, beschikt over ongeveer 75 parlementsleden als supporters of functionarissen.

De organisatie heeft onlangs de lijst van haar parlementaire aanhangers van haar website gehaald, maar deze is hier te vinden.

LFI heeft sinds hun eerste verkiezing [reizen naar 'Israël'](#) gefinancierd voor 32 van de huidige Labour-parlementsleden, en heeft voor deze bezoeken ruim £64.000 ter beschikking gesteld.

David Mencer, voorheen verbonden aan LFI en David Lammy's campagne voor het burgemeesterschap van Londen, fungeert nu als woordvoerder van de Israëlische regering.

Extra bezoeken aan "Israël" zijn gesponsord door de Liberal Democrats Friends of Israel en Northern Ireland Friends of Israel.

Veel van deze reizen worden gezamenlijk gefinancierd door het Israëlische ministerie van Buitenlandse Zaken, wat wijst op een nauwe samenwerking met de Israëlische regering. Meer dan veertig parlementsleden hebben financiering aanvaard van Israëlische staatsinstellingen.

Andere pro-'Israël'-lobbyorganisaties die de bezoeken van parlementsleden aan 'Israël' hebben gesteund, zijn onder meer de American Israel Public Affairs Committee (AIPAC), de Australia-Israel Cultural Exchange, Elnet UK, het Joods Nationaal Fonds en de Nationale Joodse Vergadering.

Pro-'Israël'-invloed op Labour- en conservatieve parlementsleden

Labour- en conservatieve parlementsleden hebben ook financiering ontvangen van personen die rechtstreeks verbonden zijn met pro-Israëlische lobbyorganisaties.

Dit geldt ook voor Trevor Chinn, een prominente pro-'Israël'-lobbyist die acht leden van de frontbench van [Keir Starmer](#) financieel heeft gesteund, waaronder zijn plaatsvervanger Angela Rayner, schaduwkanselier Rachel Reeves, schaduwminister van Buitenlandse Zaken David Lammy en schaduwminister van Volksgezondheid Wes Streeting.

Chinn droeg £ 50.000 bij aan [Starmer's Labour-leiderschapscampagne](#), waarbij de donatie pas bekend werd gemaakt na de overwinning van Starmer.

Gary Lubner, een nieuwe grote donor van de Labour Party, "is een pro-Israëlische zakenman wiens bedrijf profiteerde van de Zuid-Afrikaanse apartheid", zoals gerapporteerd door *Electronic Intifada*.

Vorig jaar droeg hij £4,5 miljoen bij aan de Labour Party, waarvan £350.000 werd toegewezen aan de kantoren van Lammy, Reeves, schaduwminister van Binnenlandse Zaken Yvette Cooper en nieuwkomer parlements lid Keir Mather.

Andere donoren van Labour-parlementsleden zijn onder meer David Menton, een voormalig directeur van het Britain Israel Communications and Research Centre (BICOM), en Red Capital, een particulier bedrijf dat eigendom is van voormalig LFI-voorzitter Jonathan Mendelsohn.

Verschillende personen die bij CFI zijn aangesloten, zoals Trevor Pears, Michael Lewis, David Meller en Lord Kalms, hebben ook donaties gedaan

aan hoge conservatieve figuren.

Niet alle parlementsleden die financiering hebben ontvangen van pro-'Israël'-organisaties of individuen hebben echter geen kritiek geuit op het beleid van de Israëlische regering. Sommige parlementsleden hebben jarenlang afgezien van het aanvaarden van dergelijke financiering.

Over deze kwestie zei Hil Aked, schrijver van het boek *Friends of Israel: The Backlash Against Palestine Solidarity*, zoals geciteerd door *Declassified*: "Deze aanzienlijke donaties kunnen de 'invloed' van de Israël-lobby illustreren of alleen maar dat veel Britse politici pro-Israël standpunten hebben en graag pro-Israël geld aannemen.

"Hoe dan ook, het is duidelijk dat een groot deel van de Britse politieke elite in bed blijft met de zionistische beweging, zelfs nu Israël een voortdurende genocide pleegt tegen de Palestijnen in Gaza," voegde Aked eraan toe.

"Net nu onze regering Israël blijft bewapenen tegen de wil van het Britse publiek, benadrukken de nauwe banden van deze groepen met de Israëlische regering en het ernstige gebrek aan transparantie over hun financiering de manier waarop Israëls brutale geweld ook ons eigen democratische tekort blootlegt, concludeerde hij.

Headerafbeelding: Voormalig Britse ministers Robert Jenrick en Theresa Villiers bezoeken Israël (foto Facebook via *Declassified UK*)

Help ons de censuur van BIG-TECH te omzeilen en volg ons op Telegram: